

Lægebehandling, eller til den første almindelige Fardag, saafremt Lægeindtræffet over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingens har taget sin Begyndelse." Efter Vædringsforslaget skal Husbonden ikke efter den Tid, eller efter at Tjenesteforholdet er ophørt, være pligtig til at give Thyendet Kost og Logis idet Ordene i Lovforslaget "saa længe Thyendet forbliver i Husbondens Hus" skulle udgaa. Derimod har man en Paragraf i Thyendeloven, som siger: "Bliver et Thyende sygt og sengeliggende, eller angreben af smitsom Sygdom, maa dets Flytning ikke finde Sted, om end Fardag, er kommen eller Tjenesten paa anden Maade er ophørt, førend i Købstæderne en Læge og paa Landet enten en Læge, eller hvor en saadan ikke er tilkaldt, Sognepræsten, Sognefogden eller en Sogneforstander erklærer at formene, at Flytningen kan ske uden Fare for Thyendets Helbred eller for Smittes Udbredelse." Og hvorledes denne Paragraf skal forstaaes, maa jo alle vide, nemlig saaledes, at saa længe Thyendet er i hans Hus, skal han yde det Kost og Logis, men dette forandres ved Flertallets Vædringsforslag, og naar den ærede Ordfører udtalte, at man har givet Thyendet nok saa god en Stilling, vil jeg dertil sige, at man tværtimod derved gør Thyendets Stilling ringere, end den nu er. Og selv om man nu ikke indrømmer dette, at Bestemelsen kommer til at staa i Strid med Thyendeloven, saaledes at der vilde blive Spørgsmaal om, hvad der gjaldt, enten denne Lov eller Thyendeloven, har jeg dog en Indvending at gøre mod dette Vædringsforslag, og det er den, at Thyendet efter Forstrift af en Læge skal kunne indlægges paa Sygehuset, og det er Lægen, der kommer til at træffe en Afgørelse mellem Husbonden og Thyendet, som giver dette Ret til, uden Husbondens Tilladelse, at forlade hans Hus og gaa bort uden videre, og dette vil ikke afstedkomme noget godt Forhold. Jeg tror ikke, at det vil være til nogen Fordel for Thyendet, og det ser ogsaa noget underligt ud, naar man ser hen til, hvad der staar i Lovforslagets § 29, 3dje Stykke. Der kan en Læge ikke fordrø, at et Fattiglem indlægges paa Sygehuset uden Kommunalbestyrelsens Samtykke, og Kommunalbestyrelsen kan med Lægens Samtykke indlægge et Fattiglem i et Sygehus. Det bliver affkurat det samme; thi jeg forstaar saa ikke, at Lægen skal have Ret til at blande sig i Forholdet mellem Husbond og Thyende, idet man veed, at Lægerne, navnlig overfor et sygt Thyende, ere tilbøjelige til at tilraade, at de skulle indlægges paa et Sygehus, fordi det er lettere for Lægen der at lisse den syge, og ogsaa fordi Lægen veed, at

de ofte faa det daarligere betalt, naar de skulle tilse de syge hjemme. Men det er en almindelig Mening i mange Forhold, at et Thyende, som ligger hjemme, kan komme sig i Dage for en Sygdom, som det ellers maa ligge i Uger paa et Sygehus for at blive helbredet, og Forholdet er ogsaa det, at der derved afstedkommes en anden Ting, og det er dette, at Thyendeforholdet bliver løsere, idet Husbonden saa kan være tilbøjelig til, naar han skal paatvinges denne Pligt og finde sig i denne Indblanding, at læste paa en kortere Tid, end han ellers vilde gøre, og dertil skulle vi ikke hidrage noget. Vi skulle snarere se at befæste dette Forhold, end at gøre det løsere; det er løst nok i Forvejen. Naar det blev udtalt, at det var et Spørgsmaal, som nærmest hørte ind under Thyendeloven, er det ikke fuldstændigt rigtigt. Der blev udtalt af den ærede Ordfører, at hvis Udvalget, som have Thyendelovforslaget til Behandling, havde Thyendeloven i sin Helhed til Revision, var det maaste heldigt, at dette Udvalg ogsaa tog denne Sag op; men dertil maa jeg for mit Vedkommende — ogsaa alene for mit Vedkommende — som Medlem af Thyendevalget sige, at vi der kun have en Del af Thyendsagen til Forhandling, nemlig Fæstemandsvæsenet, og hvormeget jeg end kunde ønske, at man tog Thyendeloven op til Revision i dens Helhed, vil jeg dog sige, at hvis man ønsker at saa noget ud af det forelagte Lovforslag, gaar det vist ikke an at inddrage mere, og jeg ønsker og vil haabe, at man faar noget ud af dette Lovforslag; thi Lovforslaget, saa langt det strækker — nemlig Lovforslaget angaaende Fæstemændene — er, skønt kun et lille Lovforslag, af lige saa stor Vigtighed paa sit Omraade, som Fattigloven er paa sit, naar man veed, hvor meget der gaar i Svang ved en Del af vore Fæstemænd paa Grund af den Maade, hvorpaa de drive deres Virksomhed. Jeg vil tilraade, at Udvalget tager denne Sag under fornyet Overvejelse. Jeg kan ikke stemme for Vædringsforslaget, som er stillet under Nr. 5 til § 14, men jeg vil ikke tilraade at stemme imod, da jeg venter, at Udvalget vil tage Sagen op paany, og saa vil jeg give Udvalget et Raad, hvis det maa være mig tilladt at give et saadant, og det er, at de skulle være meget forsigtige ved at røre ved § 14 og se nøje efter, hvad der staar for ikke at komme i Strid med Thyendelovens Bestemmelser; thi som Lovforslaget er affattet, kan jeg ikke se andet, end at det kan gaa. — Det næste Punkt, jeg vil tillade mig at omtale, er Vædringsforslaget under Nr. 12 til § 29, og det er nærmest de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen),